

به نام خدا

سایر ترکیبات شیمیایی موجود در میوه گیاه پیرو:

میوه‌ی گیاه پیرو دارای یک در صد اسانس است که از تقطیر مستقیم و یا تقطیر پس از خیساندن میوه به دست می‌آید و تشکیل شده است از ۷۰ جزء و به طور عمده (حدود ۸۵ درصد) از مونوترپنوئیدها تشکیل شده است. میوه‌های رسیده دارای مواد قندی، مواد موسیلاژی، اسید جونیپرریک، جونیپرین و به ندرت حاوی فلاون گیکوزید است.

دارای هیدروکربورهای مختلف مانند پینن چپ، کادی نن (Cadinene) و هم چنین دیپانتن، کامفن و ترپینئول است. این اسانس، مایعی به رنگ زرد روشن یا مایل به سبز و دارای وزن مخصوصی بین ۰,۸۵۴ و ۰,۸۷۹، در گرمای ۲۵ درجه و لووژیر است. در ۱۰ حجم الکل ۸۰ و به هر نسبتی در اتر محلول می‌باشد. در بنزن، کلروفرم، سولفور کربن و الکل آمیلیک محلول است. باید در ظروف دربسته، به حالت مملو، در جای خنک و دور از هوا و نور نگه داری شود.

از قطعات چوب درختچه پیرو نیز نوعی اسانس به نام Oil of Juniper Wood تهیه می‌شود که نباید آن را با روغن کاد اشتباه نمود. میوه‌های سبز این درختچه دارای اسانس بیشتر ولی کادینن کم تر از میوه‌های رسیده است. این اسانس در مجاورت هوا اکسیده می‌شود و رسوبی به فرمول $C_{10}H_{16}H_{10}O_2$ به نام Camphre de Genie vre می‌دهد. از تقطیر وارپته ای از گیاه مذکور به نام Var. erecta Pursh. نیز اسانسی تهیه می‌شود که از آن، برای معطر ساختن طعم اغذیه استفاده به عمل می‌آید.

اثرات شفا بخش گیاه پیرو

Demangeon در سال ۱۸۰۶ میلادی، با به کار بردن میوه گیاه پیرو، اثرات قاطع در رفع ناراحتی‌های ناشی از عدم دفع ادرار در اطفال به دست آورد و ثابت نمود که مصرف آن موجب می‌شود که ترشحات ادرار زیاد گردد و سنگ کلیه آسان تر دفع شود. دانشمند مذکور ۲ لیتر آب و یک مشت جو پوست کنده (عاری از پوشش) را جوشانده سپس یک مشت میوه کاملاً رسیده و تازه این درختچه را، پس از خاتمه عمل جوشیدن، در آن وارد می‌نمود، بعداً کمی عسل با قند اضافه کرده برای بیماران تجویز می‌کرد.

محققین مختلف، با به کار بردن دم کرده میوه خرد شده گیاه پیرو در آب یا نوشیدنی دیگر، مخلوط با شیر به بولاغ اوتی، ریشه جعفری و غیره، نتایج بسیار خوب در رفع آب آوردن انساج و استسقاء به دست آوردند. در سال‌های اخیر Dr. Kurt Klare اثرات شفابخش از میوه این گیاه در رفع سل کودکان به دست آورد و با مصرف آن مشاهده کرد که فعالیت دستگاه‌های مختلف بدن و اشتها زیاد می‌شود و در نتیجه وزن بدن کودک رو به افزایش می‌رود.

باید توجه داشت که تاثیر میوه گیاه پیرو در دستگاه ترشح ادرار به پایه ای است که اگر به مقادیر زیاد مصرف شود و یا مصرف آن مدتی ادامه یابد و یا برای کسانی که ناراحتی های کلیه دارند، تجویز گردد موجب پیدایش خون در ادرار آن ها می شود. جوشانده چوب این درختچه، اثر معرق و مدر دارد و در رماتیسم مزمن، نقرس و بیماری های جلدی دیر علاج، می تواند مصرف گردد.

صور دارویی پیرو

میوه گیاه پیرو در مصارف داخلی به صورت دم کرده ۸ تا ۱۵ در هزار - عصاره آبی به مقدار ۰,۵ تا ۵ گرم به صورت حب یا مخلوط در یک پوسیون و اسانس آن به مقدار ۲ تا ۶ قطره، مخلوط در یک محلول الکلی (در رماتیسم) مصرف می شود، ضمن میوه گیاه در فرمول نوشیدنی های دارویی مرکب، نظیر شراب های مدر،

دیژیتال کمپوزه و سیل مرکب وارد می گردد. در استعمال خارج، لینیمان حاصل از اسانس آن و هم چنین

الکلای حاصل از تقطیر دو قسمت الکل و یک قسمت میوه گیاه، به کار می رود.

از مصارف دیگر درختچه پیرو آن است که از میوه آن به صورت چاشنی برای خوش طعم کردن کلم استفاده می

شود و به علاوه با قرار دادن میوه گیاه در عرق، نوعی لیکور برای مصرف با غذا یا به عنوان دارو جهت درمان

بعضی بیماری ها، به دست می آورند. در بعضی نواحی نیز میوه ها را در آب قند قرار می دهند و پس از تخمیر

شدن، نوعی نوشیدنی با آن تهیه می نمایند. از عصاره میوه جهت معطر ساختن تیزان ها استفاده به عمل می

آید.

برای درمان سوزاک ۳ گرم میوه ی گیاه پیرو را در ۲۰۰ سی سی آب جوش ۲۰ دقیقه دم کنید و در ۳ نوبت

بنوشید (مصرف این دارو نباید بیش از یک هفته باشد). برای دفع سنگ کلیه ۱۰ گرم میوه ی گیاه پیرو را در

یک لیتر آب ۲۰ دقیقه دم کنید در مدت ۲ روز بنوشید. برای درمان زگیل، میوه ی گیاه پیرو را بجوشانید و

روزی چند مرتبه زگیل را شست شو دهید. برای درمان آسم ۱۰ گرم میوه ی گیاه پیرو را بسایید و با ۱۰۰ گرم

عسل مخلوط و روزی یک قاشق میل کنید.

برای ضدعفونی کردن زخم های کهنه و ترشح دار، با جوشانده ی میوه و برگ گیاه پیرو زخم را بشویید. برای

درمان موخوره برگ گیاه پیرو را در سرکه بپزید و هر روز موها را با آب آن ماساژ دهید. برای درمان بواسیر ۱۰

گرم میوه ی گیاه پیرو را بسایید و با ۱۰۰ گرم عسل مخلوط و روزی یک قاشق میل شود. برای درمان کرم روده

و معده، میوه ی گیاه پیرو را بسایید و با عسل خمیر و روزی یک قاشق مربا خوری میل کنید.

عوارض جانبی، موارد احتیاط و منع مصرف پیرو

مصرف این دارو در دوران بارداری ممنوع است زیرا موجب بروز سقط می شود. مصرف میوه و فرآورده های این درختچه، در مواردی که التهاب در کلیه و مجاری ادرار موجود باشد، منع شده است. کسانی که پروتئین در ادرار آن ها دیده شده است از خوردن میوه ی سرو کوهی خود داری کنند.

نحوه کاشت و تکثیر پیرو

رویش درخت پیرو در خاک های سبک (لوم شنی) و حاوی ترکیبات فراوان **کلسیم** بهتر انجام می شود. تکثیر

گیاه پیرو از طریق بذر صورت می گیرد. فصل پاییز با بهار بذرها را در خزانه در هوای آزاد می کارند. پس از

آبیاری منظم و هم چنین افزودن مواد غذایی مورد نیاز گیاه به خاک، نهال‌ها پس از ۲ تا ۳ سال آماده انتقال به زمین مورد نظر می‌شوند. نهال‌ها را می‌توان اواسط پاییز یا اوایل بهار در ردیف‌های به فاصله ۱۰۰ تا ۱۵۰ سانتی متر به زمین دائمی منتقل کرد. فاصله هر گیاه در طول ردیف ۵۰ تا ۶۰ سانتی متر مناسب است.

طرز استفاده و مقدار مصرف پیرو

میوه‌های خشک شده گیاه پیرو را بهتر است در جای خشک و در ظروف کاملاً در بسته فلزی یا شیشه‌ای و به دور از نور نگه‌داری کنند. پس از برداشت میوه‌های این گیاه، آن‌ها را در فضای آزاد خشک و سپس خرد می‌کنند. نسبت میوه‌های تازه به خشک ۱،۵ تا ۲ به ۱ است. میوه‌ی این گونه دارای اسانس است که باعث بوی خاصی می‌شود. برای تهیه اسانس از روش تقطیر آب یا بخار استفاده می‌شود. مقدار اسانس مختلف بین ۲٪ تا ۳،۴٪ درصد است. میوه‌ی گیاهانی که در مناطق گرم می‌رویند در مقایسه با گیاهان مناطق سردسیر از اسانس بیشتری برخوردار است.

از انواع مفید دیگر درختچه پیرو، دو گیاه زیر که نوع دوم آن ارزش درمانی قابل ملاحظه ندارد ذکر می‌گردد:

1. *Juniperus oxycedrus* L – درختی است کوچک که در منطقه مدیترانه و ایران می‌روید. اختصاصات درمانی و مصارف آن، در صفحات بعد و در مبحث روغن کاد شرح داده شده است.
2. *Juniperus thurifera* L. درختی به ارتفاع ۳ تا ۱۵ متر است. میوه نسبتاً بزرگ به رنگ سیاه مایل به آبی دارد. در منطقه آلپ و شبه جزیره ایبری تا مراکش می‌روید. اختصاصات درمانی آن شبیه سابقین است و از این نظر گاهی به عنوان تقلب بدان افزوده می‌گردد.

از: *Juniperus procera* Hochst. ، ماده ای به نام پروسه رین به دست آمده است. پروسه رین
(Procerin) به فرمول $C_{15}H_{18}O_2$ و به وزن ملکولی ۲۳۰،۲۹ است. استخراج آن از گیاه مذکور توسط
Runeberg و Petterson ، تعیین فرمول گسترده آن به وسیله Runeberg و سنتز آن نیز توسط
Kato و Kitahara انجام گرفته است. پروسه رین، به حالت متبلور در الکل رقیق به دست می آید. در گرمای
۷۱ تا ۷۲ درجه ذوب می شود. در الکل و پترول اتر نیز محلول می باشد. برای این ماده، مصارف درمانی و
صنعتی ذکر نشده است.

۱- نسخه جهت تهیه پوسیون مدر (Millard)

میوه پیرو (Genie vre) ۱۰ گرم

آب جوش (جهت دم کردن) ۲۰۰ گرم

نیترات پتاسیم ۲ گرم

استات پتاسیم ۲ گرم

اکسی مل (oxymel) سیل ۲ گرم

شربت ۵ ریشه (ریشه های رازیانه، جعفری، مار چوبه، کرفس و Ruscus aculeatus) ۳۰ گرم

۴ یا ۵ دفعه در شبانه روز مصرف شود.

منبع:

سایت آیدانا (<https://aydana.com/>)